

PARAULA DE VIDA

Març 2025

«Com és que veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha en el teu?» (Lc 6,41).

Jesús baixà de la muntanya, després d'una nit de pregària, i escollí els seus apòstols. Quan arribaren a un lloc pla, els adreçà un llarg discurs que començava amb la proclamació de les Benaurances.

En el text de Lluc, a diferència de l'evangelí de Mateu, només n'hi ha quatre, de benaurances, i es refereixen als pobres, els afamats, els qui sofreixen i els afligits; després hi afegeix quatre amonestacions contra els rics, els qui van tips i els arrogants (Lc 6, 20-26). D'aquesta predilecció de Déu pels darrers, Jesús en fa la seva missió quan, a la sinagoga de Natzaret (Lc 4,16-21), afirma que està ple de l'Esperit del Senyor i que porta als pobres la bona nova, l'alliberament als captius i la llibertat als oprimits.

Jesús continua exhortant els deixebles a estimar, fins i tot els enemics (Lc 6,27-35); missatge que troba la seva motivació última en el comportament del Pare celestial: «Sigueu misericordiosos, com el vostre Pare és misericordiós» (Lc 6,36).

Aquesta afirmació és també el punt de partida del que segueix: «No judiqueu, i no sereu judicats; no condemneu, i no sereu condemnats; perdoneu, i sereu perdonats» (Lc 6,37). Tot seguit, Jesús fa un retret a través d'una imatge expressament desproporcionada:

«Com és que veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha en el teu?».

Jesús coneix veritablement el nostre cor. Quantes vegades en el dia a dia fem aquesta trista experiència: és fàcil criticar –fins i tot amb raó– els errors i les febleses d'un germà o germana sense tenir en compte que, en fer-ho, ens atribuïm una prerrogativa que pertany únicament a Déu. El fet és que, per “treure'ns la biga” de l'ull, cal la humilitat que neix de la consciència de ser pecadors, necessitats sempre del perdó de Déu. Només qui té el valor d'adonar-se de la pròpia “biga”, d'allò que li cal de debò per convertir-se, podrà comprendre sense jutjar, sense exagerar, les fragilitats i les febleses pròpies i les dels altres.

Tanmateix, Jesús no proposa tancar els ulls i deixar córrer les coses. Vol que els seus seguidors s'ajudin recíprocament a millorar en el camí d'una vida nova. També l'apòstol Pau demana amb insistència de preocupar-se dels altres: de corregir els indiscrets, de confortar els temerencs, de fer-se càrrec dels febles, de tenir paciència amb tots (cf. 1Tes 5,14). Només l'amor ens fa capaços d'un tipus de servei així.

«Com és que veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha en el teu?».

Com posar en pràctica aquesta Paraula de Vida?

A més a més de tot el que ja s'ha dit, especialment en el temps de Quaresma, podem demanar a Jesús que ens ensenyi a veure els altres com Ell els veu, com Déu els veu. I Déu veu amb els ulls del cor perquè el Seu és un esguard d'amor. Després, per ajudar-nos

recíprocament podem recuperar una pràctica que va ser decisiva per al grup de noies que varen iniciar a Trento els Focolars als anys quaranta.

«Al principi –així ho explicava Chiara Lubich a un grup d'amics musulmans– no sempre era fàcil viure la radicalitat de l'amor. [...] També sobre nosaltres, sobre les nostres relacions, podia dipositar-s'hi la pols, i la unitat, afeblir-se. Això passava, per exemple, quan ens adonàvem dels defectes, de les imperfeccions dels altres, i els jutjàvem; la qual cosa feia que el corrent d'amor mutu es refredés. Per reaccionar a aquesta situació, un dia vàrem pensar de fer un pacte entre nosaltres i el vam anomenar “pacte de misericòrdia”. Vam decidir que cada matí veuríem el pròxim que trobéssim --a casa, a l'escola, a la feina, on fos– com si fos la primera vegada, sense tenir gens en compte els seus defectes, cobrint-los tots amb estimació. Era un compromís seriós, pres per totes nosaltres, que ens va ajudar a ser sempre les primeres a estimar, a imitació de Déu misericordiós, el qual perdona i oblida»¹.

Augusto Parody Reyes i l'equip de la Paraula de Vida

¹ C. Lubich, «L'amor al proïsme», *Xerrada amb un grup de musulmans*, Castel Gandolfo 1-11-2002. Cf. *El amor recíproco*, Ciudad Nueva, Madrid 2013, pp. 109-110.